

Η άλλη θεώρηση για την υγεία

Οργάνωση του χρόνου εργασίας ΠΔ 76/2005

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑΤΡΩΝ (ΔΗΠΚ)

Άννα Κήτα
(μέλος Δ.Σ. Ι.Σ.Θ.)

Από τον Οκτώβρη του 2006 ανέκυψε σε πρακτικό επίπεδο το ζήτημα του εφημεριακού καθεστώτος στα Νοσοκομεία, με αφορμή την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπ' αριθμ. 144/305-2006 σε εφαρμογή του ΠΔ 76/2005.

Το ανωτέρω ΠΔ αποτελεί τροποποίηση του ΠΔ 88/1999 σε συμμόρφωση με τις οδηγίες 93/104/ΕΚ, 2000/34/ΕΚ, 2003/88/ΕΚ, σχετικά με την **οργάνωση του χρόνου εργασίας**.

Η όλη νομοθεσία ανατρέπει τον σταθερό ημερήσιο χρόνο εργασίας (8/ωρο), που με αίμα κατακτήθηκε τον 19ο αιώνα και που αίτημα του 21ου αιώνα είναι να μειωθεί σε 7/ωρο. Η δυνατότητα για μείωση παρέχεται από την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, έτσι ώστε ο άνθρωπος να έχει χρόνο για εξανθρωπισμό, καλλιέργεια μέσα από την ανάπαυση, τη μελέτη, τη συλλογική και κοινωνική δραστηριοποίησή του, την ψυχαγωγία.

Η ανατροπή αυτή τεκμαίρεται:

- Από τους ορισμούς της εργασίας (άρθρο 2).
- Από την *ελάττωση της ημερήσιας ανάπαυσης σε 11 ώρες από 16* (άρθρο 3), που έτσι αυξάνονται οι ημερήσιες ώρες εργασίας από 13 σε 8.
- Από την *ελάττωση της εβδομαδιαίας ανάπαυσης σε 24 ώρες, από 48* (άρθρο 5).
- Από τον υπολογισμό του χρόνου εργασίας σε βάθος χρόνου 4 μηνών για τους ειδικούς και 1 χρόνου για τους ειδικευόμενους βάσει του άρθρου 16 (περίοδος αναφοράς). Αυτό σημαίνει ότι η εργασία μπορεί να κυμαίνεται από 0 έως 78 ώρες την εβδομάδα με **μέσο όρο εργασίας 48** ώρες την εβδομάδα (άρθρο 6). Η ελαστικότητα αυτή του ωραρίου κάνει αφόρητη τη ζωή, αποδιοργανώνει το βιολογικό ρολόι, καταργεί κάθε προσωπικό, οικογενειακό, κοινωνικό προ-

γραμματισμό. Είναι παγίδα η ρήση του άρθρου 6 για «48ωρη εβδομαδιαία απασχόληση» όταν εξετάζεται αποσπασματικά. Η εφαρμογή της νομοθεσίας δεν μπορεί να γίνει επιλεκτικά, αλλά γίνεται συνολικά και άρα το πολυδιαφημιζόμενο 48/ωρο αναιρείται από τα άρθρα (2, 3, 5, 16 και 2α) της τροποποιημένης 2003/88/ΕΚ που διακρίνει τον χρόνο εφημερίας σε ενεργό και ανενεργό.

Για όλα τα παραπάνω υπάρχουν ερωτηματικά, αμφισβητήσεις, συγχύσεις, παραπληροφόρηση, παραπλάνηση για το αν αυτά μπορούν να εφαρμοστούν σε γιατρούς και Νοσοκομεία, όμως η ίδια η νομοθεσία δίνει απάντηση με το άρθρο 17, παράγραφος 1 και 3(γ-ι) (Παρεκκλίσεις-εξαιρέσεις), που καταγράφει ότι αναιρείται το άρθρο 6 (δηλαδή η 48ωρη εβδομαδιαία εργασία δεν ισχύει) σε υπηρεσίες σχετικές με την υποδοχή, τη νοσηλεία, την περίθαλψη, που παρέχονται από Νοσοκομεία ή παρόμοια Ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων και των ασκούμενων γιατρών.

Περίτρανα λοιπόν μέσα από τη νομοθεσία προκύπτει και αποδεικνύεται ότι επιφυλάσσεται για τους γιατρούς ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΣ ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ.

Αυτό σημαίνει υποθήκευση του μέλλοντος των νέων γιατρών με άρση της μονιμότητας και της πλήρους αποκλειστικής απασχόλησης, αφού πλέον νομοθετημένα θα ανθούν οι ελαστικές μορφές εργασίας, όπως ετήσιες συμβάσεις, εποχιακές συμβάσεις, συμβασιούχοι εφημεριών, άμισθοι ειδικευόμενοι, κυκλικά ωράρια και οποιοδήποτε άλλο σενάριο.

Προβάλλεται και φημολογείται ότι οι συλλογικές συμβάσεις θα επιλύσουν το πρόβλημα επί το ευνοϊκότερο. Είναι ψευδές. Γιατί από το άρθρο 18 (Παρεκκλίσεις), εξαιρέσεις στις συλλογι-

κές συμβάσεις επιτρέπονται μόνο στα άρθρα 3, 4, 5, 8 και 16. Δεν συμπεριλαμβάνονται τα άρθρα 6 και 17, που αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούν να εξαιρεθούν οι γιατροί λόγω της φύσης των υπηρεσιών που προσφέρουν και άρα εμπίπτουν στην περίπτωση που ο χρόνος εργασίας τους θα κυμαίνεται από 0 έως 78 ώρες, με μέσο όρο τις 48 ώρες για την περίοδο αναφοράς.

Η βάρβαρη αυτή νομοθεσία, που δεν μπορεί να χωρέσει σε ανθρώπινο νου, βρίσκει την εξήγησή της στην ιδιωτικοποίηση του εναπομένουτος Δημόσιου Τομέα Υγείας, που ξεκίνησε το 2002 με εκχώρηση υπηρεσιών υγείας σε επιχειρηματίες (καθαριότητα, φύλαξη, σίτιση, τεχνικές υπηρεσίες) και προχωρεί με τις συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού τομέα, βλέπε Αθήνα, Ερρίκος Ντυνάν (Υγεία και Ασκληπιείο Βούλας), στην πόλη μας προγραμματιζόμενα Νοσοκομεία Παιδων-Ογκολογικό.

Κερδοφόρα λοιπόν και ανταγωνιστικά πρέπει να είναι τα Νοσοκομεία σε σχέση με τις ιδιωτικές επιχειρήσεις υγείας. Και αυτό επιτυγχάνεται με την πληρωμή των υπηρεσιών υγείας από τους ασθενείς, με αύξηση των εισφορών τους προς τα ασφαλιστικά τους ταμεία, με την κρατική υποχρηματοδότηση, την καθήλωση των αποδοχών των γιατρών σε επίπεδο φτώχειας, την έλλειψη 4.000 γιατρών από το σύστημα και τώρα την απλήρωτη εργασία.

Οι συνδικαλιστές της ΔΗΚΝΙ, ΠΑΣΚ και ΑΕΓ εθελουφλούν, κωφεύουν και αντίθετα με τις ανάγκες των γιατρών, των ασθενών, της επιστήμης, συναινούν και αγωνίζονται (!!!) για την εφαρμογή του ΠΔ 76/2005 και «ΓΑΙΑ ΠΥΡΙ ΜΕΙΧΘΗΤΩ», αντί να το καταγγείλουν και να το απορρίψουν.

Η ΔΗΠΑΚ, με τη γνώση της ιστορικής στιγμής και στο μέτρο των δυνατοτήτων της, ενημερώνει για το αληθές ολοκληρωμένο περιεχόμενο

της οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Προεδρικού Διατάγματος, τα καταδικάζει και διεκδικεί:

- Πλήρη ματαίωση του ΠΔ 76/2005.
- Στελέχωση των Νοσοκομείων με το απαραίτητο μόνιμο ιατρικό και λοιπό προσωπικό. Μονιμοποίηση των επικουρικών και όλων των συμβασιούχων.
- Σταθερό ημερήσιο χρόνο εργασίας, 6/ωρο - 5/θήμερο - 30/ωρο, με μία εφημερία την εβδομάδα.
- Ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς, ώστε να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες, 1.600 ευρώ στον νεοεισερχόμενο ειδικευόμενο, με ανάλογη κλιμάκωση.
- Αύξηση των θέσεων για ειδικότητα – μείωση της αναμονής για την έναρξη της ειδικότητας. Έως ότου μηδενιστεί, ο χρόνος αυτός να είναι συντάξιμος, να καλύπτεται ασφαλιστικά και να επιδοτείται ο ειδικευόμενος με το 80% του μισθού.
- Ουσιαστική, συστηματική εκπαίδευση κατά την ειδικότητα. Αποσύνδεση της εκπαίδευσης των γιατρών από τις επιχορηγήσεις των φαρμακευτικών εταιρειών.
- Δημόσια κοινωνική ασφάλιση, σταδιακή μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, μείωση των ορίων συνταξιοδότησης.

Το σύνολο αυτών των διεκδικήσεων χωράει αποκλειστικά και μόνο μέσα σε ένα Δημόσιο, καθολικό, δωρεάν σύστημα υγείας με κατάργηση του επιχειρηματικού τομέα.

Καλούμε τους συναδέλφους να μελετήσουν τη συνολική νομοθεσία που αφορά την «οργάνωση του χρόνου εργασίας», να εξάγουν τα δικά τους συμπεράσματα και να συνεργαστούν με τις συνεπείς συνδικαλιστικές, κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις προκειμένου να την ακυρώσουν στη ΖΩΗ.

Θεσσαλονίκη, 16/1/2007